

Sygn. akt I NSP 251/21

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi C. T.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 16 lutego 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 3 listopada 2021 r. C. T. (dalej: skarżący) złożył do Sądu Najwyższego za pośrednictwem poczty elektronicznej pismo datowane na dzień 31 października 2021 r, wnosząc m.in. skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Zarządzeniem z 14 grudnia 2021 r. wezwano skarżącego do uzupełnienia braku formalnego powyższego pisma zawierającego skargę na przewlekłość poprzez własnoręczne podpisanie pisma albo ponowne jego nadesłanie z oryginalnym własnoręcznym podpisem oraz sprecyzowanie, jakiego postępowania dotyczy zawarte w ww. piśmie żądanie „prawdziwego rozpatrzenia sprawy przewlekłości”, tj. wskazanie sądu, przed którym toczy się to postępowanie oraz sygnatury akt - w terminie tygodniowym od daty doręczenia wezwania, pod rygorem odrzucenia skargi. Jednocześnie pouczone skarżącego, że wymogu formalnego pisma w postaci własnoręcznego podpisu nie spełnia podpis umieszczony pod treścią pisma, które zostało zeskanowane i przesłane pocztą elektroniczną.

Jak wynika z elektronicznego formularza potwierdzenia odbioru, wezwanie do uzupełnienia braku formalnego zostało doręczone skarżącemu w dniu 3 stycznia 2021 r. Skarżący obok własnego podpisu zamieścił adnotację o następującej treści „Brak dat awizacji Brak danych Doręczenie nieważne”. Skarżący nie uzupełnił powyższego braku formalnego w wyznaczonym terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało odrzucić.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. 2018, poz. 75, dalej: ustawa o skardze na przewlekłość), skarga na przewlekłość powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a nadto powinna zawierać żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której dotyczy oraz wskazanie okoliczności uzasadniających żądanie.

Skarżący nie uzupełnił braku formalnego w postaci własnoręcznego podpisania skargi lub ponownego jej nadesłania z oryginalnym własnoręcznym podpisem, przez co nie dopełnił wymogu stawianego każdemu pismu procesowemu, o którym mowa art. 126 § 1 pkt 4 k.p.c. Po drugie, skarżący nie sprecyzował, pomimo wezwania, jakiego postępowania dotyczy przedstawione żądanie, a zatem nie spełnił wymogu z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość. W orzecnictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że prawidłowe oznaczenie postępowania, którego dotyczy skarga na przewlekłość (wskazanie konkretnego postępowania) jest warunkiem dopuszczalności rozpoznania tej skargi (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 stycznia 2020 r., I NSP 177/19).

Wezwanie do uzupełnienia braków skargi na przewlekłość zostało skarżącemu skutecznie doręczone. Z uwagi na to, że skarżący C. T. nie uzupełnił w określonym terminie braków formalnych, wniesiona skarga na przewlekłość podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. oraz art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość orzekł, jak w sentencji.

a.s.